

ΙΕΡΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

ΕΤΟΣ Α'. ΣΜΥΡΝΗ 3 Σεπτεμβρίου 1911 ΔΡΙΘ. 22

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ο ΤΡΑΛΛΕΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ «ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ»

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Σμύρνῃ Γρ. ἀργ. 24
» ταῖς ἐπαρχίαις » 30
» τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 7
Ἐκαστον τεύχος μεταλ. 2

Διευθυντής : Π. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

Υπεύθυνος : Π. Γ. ΛΟΥΚΕΛΛΗΣ

Προεύσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὄσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. (Ματθ. κε'. 9—11).

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΑΤΑΝΟΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

Ἰερὸν κείμενον.

Κεφ. Β'. 25. Περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν·

26. Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται·

27. Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν διὰ γραμματος καὶ περιτομῆς παραβίτην νόμον.

28. Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαϊὸς ἐστίν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή·

29. ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γραμμάτι. Οὐ ὁ ἔπαινος οὐκ ἔξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Σύντομος ἐρμηνεία.

Κεφ. Β'. 25. Διότι ὁ Ἰουδαῖς, ὡφε εἶσαι μὲν ἀπὸ τὴν περιτομὴν, ἐὰν ἐκτελεῖς τὸν νόμον· ἀλλ' ἐὰν εἶσαι τοῦ νόμου παραβάτης, δὲν ὠφελεῖσαι ἀπὸ τὴν περιτομὴν, καὶ ἡ παρανομία σου σὲ κίμνει νὰ ἔχῃς γίνεαι ὡς ὁ ἀπερίτμητος ἐθνικός.

26. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἀπερίτμητος ἐθνικός φυλάτῃ τὰς διατάξεις τοῦ

νόμου, αἱ ὁποῖαι ὀρίζουν ὅσα δικαιούται ὁ Θεὸς νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, δὲν θὰ θεωρηθῇ τότε ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ τοιοῦτος ἀπερίτμητος ὡς ἐὰν ἦτο περιτετριμμένος·

27. Καὶ θὰ εἶνε τότε ἐπιβαρυντικὸν πρὸς κατάκρισίν σου τὸ παράδειγμα τοῦ ἀπερίτμητου ἐθνικοῦ, ὁποῖος ἐκτελεῖ τὸν νόμον ἐκ φύσεως, συμφώνως πρὸς τὸ φυσικὸν δίκαιον τὸ ἐν τῇ συνειδήσει του· καὶ συγκρινόμενος σὺ ὁ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀπερίτμητον θὰ κατακριθῇς, διότι, ἐνῶ ἔχεις τὸν γραπτὸν θεῖον νόμον καὶ ἐνῶ εἶσαι περιτετριμμένος, γίνεσαι ἐν τούτοις παραβάτης τοῦ θεῖου νόμου.

28. Διότι δὲν εἶνε ἀληθῆς Ἰουδαῖος, δὲν εἶνε ἀληθῶς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξωτερικός, ὁ φαινόμενος, ὁ φέρων τὰ τυπικὰ καὶ φανερὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα, χωρὶς τὴν ἐσωτερικὴν πνευματικὴν τῆς καρδίας ἀναγέννησιν· οὐδὲ εἶνε ἀληθινὴ περιτομή ἡ φανερῶς ἐπὶ τοῦ σώματος γινομένη διὰ τῆς περικόψεως τοῦ ἄκρου δέρματος τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου.

29. Ἄλλ' Ἰουδαῖος ἀληθῆς καὶ ἀληθῆς τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει περικόψει ἀπὸ τὴν

ἀόρατον ψυχὴν του τὰς κακίας τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἀληθῆς περιτομὴ εἶνε ἡ πνευματικὴ ἀναγέννησις, ἡ περικοπὴ τῶν παθῶν τῆς καρδίας διὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐπενεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ὁ στολισμὸς τῆς ἀοράτου ψυχῆς διὰ πάσης ἀρετῆς, καὶ ὄχι ἡ γινομένη κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου περικοπὴ τῆς σαρκός. Τὸν δὲ οὕτω πνευματικῶς ἀναγεγεννημένον ἄνθρωπον δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ ἐπαιέσωσι καὶ ἀμείψωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁ ἄξιος ἔπαινος καὶ ἡ ἀμοιβὴ του θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ἐρμηνευτικὴ προσευχή.

Οὐράνιε Πάτερ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου καὶ διὰ τοῦ φωτισμοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ἄξιωσον ἡμᾶς νὰ λάβωμεν πρακτικὴν ἐπὶ τῆς ψυχῆς μας ὠφέλειαν διὰ τῶν λόγων ταύτων τοῦ Ἀποστόλου σου. Εὐδόκησον γὰρ νοήσωμεν κατὰ βάθος ὅσα λέγονται διὰ τὴν περιτομὴν ἐν συσχετισμῶ πρὸς τὰ ἰσχύοντα παρ' ἡμῖν σήμερον, καθ' ὅσον ἡ περιτομὴ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον τὴν ἀντικατέστησεν εἰς ἡμᾶς, καὶ οἱ περιτετμημένοι Ἰουδαῖοι ἀναλογοῦν σήμερον πρὸς ἡμᾶς τοὺς βεβαπτισμένους Χριστιανούς, τοὺς ὁποίους εὐηρεστήθης νὰ καλέσης λαόν σου ἐκείνους ἀποδοκιμάσας, ἔφ' ὅσον θὰ μένωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν.

Ἄφοῦ ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸ ὄνομα σοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου καὶ τοῦ

Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀναδείκνυε, Κύριε, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ποιμένας καὶ διδασκάλους ἀληθεῖς, ἵνα διδάσκωσι καὶ ὀδηγῶσι τὸν λαόν σου· διότι ἐντρεπόμεθα πλέον νὰ ζῶμεν ὡς ἀβάπτιστοι καὶ ὡς εἰδωλολάτραι. Εὐδόκησον, ἀφοῦ ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν τοῦ Μονογενοῦς σου, νὰ διάγωμεν τὸν βίον ὡς νεκροὶ μὲν καὶ ἀνεέργητοι ἀπέναντι τῆς ἁμαρτίας, ὡς ζωηροὶ δὲ καὶ δραστήριοι εἰς τὴν προᾶξιν τῶν ἀρετῶν.

Εὐδόκησον, Κύριε, νὰ ἐννοήσωμεν πάντες οἱ Χριστιανοὶ ὅτι, ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολός σου διὰ τὴν περιτομὴν καὶ τοὺς περιτετμημένους Ἰουδαίους, δὲν ὠφελούμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ βεβαπτισμένοι ἀπὸ τὸ ἅγιον ἡμῶν βάπτισμα, ἂν δὲν μελετῶμεν καὶ δὲν ἀκούωμεν τὸ Εὐαγγέλιόν σου ἐξηγούμενον, καὶ ἂν δὲν πραγματοποιῶμεν τὸ πνεῦμα τὸ εὐαγγελικόν εἰς τὸν βίον μας. Εὐδόκησον, φιλόανθρωπε Κύριε, νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι Χριστιανὸς ὅστις ζῆ κυλιόμενος εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἶνε χειρότερος καὶ τοῦ ἀβαπτίστου, διότι μολύνει καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμά του, καὶ εἶνε, ἂν μὴ μετανοήσῃ, δεινότερας τιμωρίας ἄξιος.

Ρῦσαι ἡμᾶς, Πάτερ ἅγιε, ἀπὸ τῆς φοβερᾶς καταδίκης, ἣτις μᾶς ἀναμένει, ἐὰν, ἐνῶ εἴμεθα βεβαπτισμένοι, ζῶμεν ὡς ἀβάπτιστοι καὶ ἀνόμη χειρότερον, ἐὰν, ἐνῶ εἴμεθα ὀρθόδοξοι, ὑπάρχωσιν ἄλλοι γυνῶσαι

καὶ τηρηταὶ τοῦ Εὐαγγελίου σου, ἐνῶ ἡμεῖς ἢ τὸ ἀγνοοῦμεν ἢ τὸ παραβαίνομεν. Εὐδόκησον, Κύριε, νὰ μελετήσωμεν, νὰ διδαχθῶμεν καὶ νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἀληθῆς Χριστιανὸς ὁ τυπικῶς μόνον βαπτισθεὶς, ὁ ἀνήκων μόνον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι συνέπεσε νὰ γεννηθῇ ἐν αὐτῇ, καὶ διότι φυλάττει μόνον τοὺς ἑξωτερικοὺς τύπους τῆς· ἀλλ' ὅτι ἀληθῆς Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις ἔχει εἰς τὸν νοῦν του τὴν γνῶσιν τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου σου, χωρὶς πλάνας καὶ αἰρέσεις, καὶ ὅστις συγχρόνως κρίνει καὶ συναισθάνεται καὶ βούλεται καὶ ὁμιλεῖ καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὰς ἀληθείας ταύ-

τας, εἰς Χριστὸν βαπτισθεὶς καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδυθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ ἀγόμενος.

Ναί, Κύριε, εὐδόκησον νὰ διατελῶμεν ἠνωρθωμένοι ἢ νὰ ἀνορθωθῶμεν ἤδη ποτὲ πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, πάντες οἱ ποιμένες καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας σου, διὰ νὰ εἶμεθα ὄνομα καὶ πρᾶγμα Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ὄνομα καὶ πρᾶγμα βεβατισμένοι καὶ οὕτως ἀναγεγεννημένοι, ἵνα τύχωμεν ἐπαίνου οὐχὶ ἀνθρωπίνου, ἀλλ' ἵνα ἐπεναιθῶμεν καὶ ἀμειφθῶμεν ὑπὸ σοῦ τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς χάριτι τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ σου καὶ προσεβείαις πάντων τῶν ἁγίων σου. Ἀμήν.

Κ. Α. ΔΙΑΛΗΣΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΔΟΝ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

(F. B. Meyer)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 13 φυλλαδίου καὶ τέλος).

Πρέπει νὰ ποιῶμεθα διάκρισιν τῶν δύο τούτων συναισθημάτων.— Τὸ πάθος ἐπιζητεῖ μόνον τὴν ἀτομικὴν ἱκανοποίησιν, ἐνῶ ἡ ἀγάπη ἀπομακρύνεται ἀπὸ παντός, ὅπερ ἠθέλε βλάβη τὸ ἀγαπώμενον πρόσωπον. Τὸ πάθος λέγει : « Ἐάν μ' ἀγαπᾷς ὑπόκνυσον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μου », ἐνῶ ἡ ἀγάπη : « Σὲ ἀγαπῶ τό-

σον περιπαθῶς, ὥστε μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ ζητήσω θυσίαν, ἢ ὅποια ἤθελε σὲ καταστήσῃ πτωχοτέραν ἢ ὀλιγώτερον περιχαρῆ ». Ἡ ἀληθῆς ἀγάπη δὲν ἐπιζητεῖ τὸ ἴδιον ὄφελος, δὲν ἐπιδιώκει εὐχαρίστησιν ἐπὶ καταστρεφῆ τῆς εἰρήνης τοῦ ἄλλου », καὶ φροντίζει καὶ μεριμνᾷ μᾶλλον περὶ τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐ-

τυχίας τούτου ἢ περὶ τῆς ἰδίας τέρψους καὶ χαρᾶς. Ἡ ἀγάπη ζωογονεῖται ἐκ τῆς καθαρότητος καὶ ἀθωότητος τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου. Τοῦντεῦθεν λοιπόν, ἀγαπητὴ ἀδελφή, ἐὰν ζητηθῇ παρ' ὑμῶν τι, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ δώσητε, θὰ γνωρίζητε ὅτι τοῦτο ζητεῖ τὸ πάθος καὶ ὄχι ἡ ἀγάπη καὶ ὅτι ἡ ἀληθῆς ἀγάπη ὀφείλει νὰ τὸ ἀρνηθῇ. — Ἡ ἄρνησις ὑμῶν αὕτη οὐ μόνον θὰ σώσῃ ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα τοῦ μνηστῆρός σας. Ἐὰν ἐπιμένῃ καὶ παραπονῆται καθ' ὑμῶν δι' ἔλλειψιν ἀγάπης, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι οὗτος εἶναι γυμνὸς τῆς οὐρανίου ταύτης ἀρετῆς καὶ οὐχὶ ὑμεῖς καὶ ὅτι συγγέει τὸ πάθος μετὰ τῆς ἀγάπης. Ἐὰν δὲ τοῦναντίον εἶνε ἀληθῆς καὶ πραγματικὸς ἀνὴρ ἡ ἀρνησις σας θὰ ἐπενεργήσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὡς τὸ πῦρ, καθαῖρον τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ καὶ ἐξεγείρον τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα· ὁ ἀφρὸς τοῦ πάθους θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ ἐναπομείνῃ ἡ ἀγάπη ἀπληλαγμένη πάσης ἀκαθαρσίας. Τὴν ἐπομένην θὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσῃ ὅτι ἔμπνέετε αὐτῷ νῦν βαθύτερον σεβασμὸν καὶ μείζονα ἀγάπην ἢ πρότερον.

Μένετε σταθερὰ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἰδεῶδες τῆς καθαρότητος. — Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὀφείλετε νὰ προσποιῆσθε τὰς «ἀθώους». Εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον εἰς νεαρὰν κόρην νὰ ζῆ ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι καὶ νὰ με-

ταβαίγῃ τῆδε καεῖσε πρὸς πορισμὸν τοῦ ἄρτου τῆς χωρὶς. νὰ ἀντιληφθῇ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἑυπαίνει τὸν κόσμον· φρονῶ μάλιστα ὅτι οἱ γονεῖς δὲν δικαιοῦνται νὰ ἀφήσωσι τὰς θυγατέρας των νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν κόσμον ἐν ἡλικίᾳ 15 καὶ 16 ἐτῶν χωρὶς νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον μόλυνει τὴν ἀτμόσφαιραν, ὡς οἱ πυρετοὶ δηλητηριάζουσι τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτᾶς· ὀφείλουσι νὰ γνωρίζωσι τὸ κακόν, ἵνα ἀποφεύγωσιν αὐτὸ ὅσον δύνανται καὶ προφυλάττωνται ἀπὸ τὸν ὑπὸν του. — Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγνοία εἶνε συνήθως καταστρεπτικὴ. — Τὸ ἀσφαλέςτατον μέσον, νεαραὶ μου φίλοι, ἵνα μείνητε τίμιοι καὶ καθαροί, εἶνε νὰ ἀφήσητε τὸν Χριστὸν νὰ κατοικήσῃ ἐν ὑμῖν καὶ πληρώσῃ ὑμᾶς τῆς καθαρότητος καὶ τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ ἵνα ἀντιστήτε τῷ πονηρῷ. Αἱ μάλιστα ἀπόκρυφοὶ σκέψεις ὑμῶν ἄς αἰχμαλωτίζωνται ὑπὸ τῆς περὶ Ἐκκεῖνου σκέψεως· νὰ ἐπιθυμῆτε καὶ νὰ ποθῆτε ἐκεῖνο μόνον, τὸ ὁποῖον Ἐκεῖνος ποθεῖ καὶ ἀγαπᾷ. Ἐὰν μὲνητε ἐν τῷ Χριστῷ, θὰ προφυλάξῃ ὑμᾶς τῶν κινδύνων τοῦ βίου καὶ θὰ διατηρήσῃ ὑμᾶς ὑπεράνω τοῦ δυσόσμου ἔλους τῆς διαφθορᾶς.

Μὴ φρονῆτε ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχητε τοῦ ὑψίστου σκοποῦ τοῦ βίου σας ἀνδὲν ὑπανδρευθῆτε. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκ φύσεως ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάγκην τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ τὰ ὠραιοτάτα τῶν προσόντων τῆς ἀπο-

καλύπτονται ἐν τῷ ἑσωτερικῷ τῆς οἰκογενείας· ἐγεννήθη ἵνα καταστῇ σύζυγος καὶ μήτηρ· ἀλλ' εἶνε μεγάλη πλάνη τὸ νὰ πιστεύη τις ὅτι θὰ καταστραφῇ ἢ γυνὴ ἐκείνη, περὶ τῆς ὁποίας ἠθέλεν εὐδοκῆσῃ ὁ Θεὸς νὰ διέλθῃ τὸν βίον **μόνη**. Αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἐγνώρισεν ὁ κόσμος καὶ εἰς ἃς ὀφείλει ἀτίδιον εὐγνωμοσύνην, οὐδέποτε ὑπῆρξαν σύζυγοι ἢ μητέρες.

Δὲν ἔχετε τέκνα, τὰ ὁποῖα νὰ δύνασθε νὰ ἀποκαλέσητε ἰδικά σας ; ὑπάρχουσιν ἑκατομμύρια μικρῶν ὑπάρξεων εἰς ἃς δύνασθε νὰ δώσητε τὰς μητρικὰς σας θωπείας.

Δὲν ἔχετε μήτε σύζυγον μήτε μνηστῆρα ; Ἄλλὰ δύνασθε νὰ δώσητε τὴν ἀγάπην σας εἰς πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι πίπτουσι θύματα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης τῆς ζωῆς, καὶ οὔτινες εἶνε ἀπεστερημένοι περιθάλψεων καὶ συμπαθειῶν.

Δὲν ἔχετε οἰκογενειακὴν ἐστίαν ; Ἄλλὰ ἑκατομμύρια γυναικῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἔχουσιν ἀνάγκην ἀδελφῆς ἵνα διαφωτίσῃ αὐτοὺς καὶ ἐξεγέρῃ ἐκ τοῦ σκότους καὶ τῆς δυστυχίας. Δὲν δύνασθε νὰ ἀκούσητε τὸ παράπονον καὶ νὰ ἀποκριθῆτε εἰς τὴν πρόσκλησιν των ; Δὲν δύνασθε νὰ ἀκούσητε τὴν φωνὴν τοῦ Ἰησοῦ, ὁμιλοῦντος ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου του καὶ ἐρωτῶντος : « Τίνα ἀποστείλω ; Τίς πορεύσεται ; » Δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀπαντήσητε : « Ἴδού ἐγώ, ἔξαπόστειλόν με » ;

Μόνον, ἀγαπηταὶ ἀδελφαί, ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ὑμῶν βίῳ φυλάξατε τὴν καρδίαν σας ὅλην διὰ τὸν Κύριον· μὴ παραδοθῆτε εἰς ἀποκλειστικὴν δι' ἓνα ἄνδρα ἢ μίαν γυναῖκα ἀφοσίωσιν. Καὶ αὕτη ἢ μεταξὺ δύο γυναικῶν ἀγάπη δύναται ν' ἀποβῇ λίαν ἀποκλειστικὴ, λίαν περιπαθῆς, λίαν μονομερῆς. Ὁ ἐπουράνιος φίλος σας εἶνε ζηλότυπος ἐπιθυμεῖ νὰ εἶνε ὁ πρῶτος καὶ ὁ ὕστατος, ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι πᾶς ἐν πᾶσιν.

Πρὶν ἢ δώσω πέρασ εἰς τὴν παροῦσαν, ἐπιθυμῶ νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν ἐπιστολὴν νεαρᾶς κόρης, ἀποσταλεῖσάν μοι πρὸ καιροῦ, ἐν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναγράφονται καὶ τὰ ἑξῆς : « Ἦκουσα τὸ κήρυγμά σας ὅτε κατὰ πρῶτον διήλθετε διὰ τῆς πόλεως * * *. Ἐνῶ δὲ ἤκουον τῆς ὁμιλίας σας, ἐνόησα ὅτι κρύπτω ἐν ἑμαυτῇ κᾶτι, ὅπερ ἐφύλαττον ὡς μυστικὸν καὶ ἀπηγορευμένον. Ἠσθάνθην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔξομολογηθῶ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου γονεῖς καὶ τότε ἠγέρθη ἐν ἐμοὶ ἐπανάστασις κυριολεκτικῶς. Ἐνόμιζον ὅτι εὐρίσκομαι ἔμπροσθεν τοῦ σου, τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλον νὰ διασκελίσω. Ἄλλ' ἐγνώριζον καλῶς ὅτι ἐν ὅσῳ δὲν περιέστελλον τὴν ἀλαζονείαν μου, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐμπλησθῶ τῆς χάριτος τοῦ Παν. Πνεύματος. — Τοῦτο διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἔτη, δύο ἔτη ἀγῶνός, ἐπαναστάσεως, ὀδύνης ἀπεριγράπτου· καίτοι προσεπάθουν νὰ ἀπασχοληθῶ μὲ τὰς σπουδὰς μου, ἐν τούτοις ὑπῆρχεν

ἀσφαλῶς ἐν ἔμοι ὀδυνηρὰ πάλῃ με-
ταξύ τῆς ἀνάγκης τῆς πνευματικῆς
εὐλογίας καὶ τῆς ἰδέας ὅτι δὲν ἔξε-
πλήρωσα τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ εἴ-
νε δυνατόν νὰ δεχθῶ αὐτήν. . . Ἐπα-
νήλθατε μετὰ τινα χρόνον, καὶ μόλις
ἤκουσα τὰς πρώτας λέξεις τοῦ κηρύγ-
ματός σας καὶ πάλιν ἡ πάλῃ ἐπανήρ-
χησε μετὰ μείζονος ἐντάσεως. — Ἐν-
στιγμὴ ἀγωνίας ἡ ψυχὴ μου ἐβόη-
σεν : « Ἐχω ἀνάγκην εἰρήνης ! » Ἠ-
σθάνθη ὅτι ἂν δὲν ὑπεχώρουν τὴν
στιγμὴν ἐκείνην, τὸ Πανάγιον Πνεῦ-
μα θὰ ἔπαυε συμπαλαῖον μετ' ἔμοῦ
καὶ ἐγνώριζον τί ἔμελλε νὰ ἐπακο-
λουθήσῃ.

Ἐξῆλθον καὶ μετέβην μόνῃ εἰς τὸ
διάσος καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ μονώσει καὶ τῇ
ἐρημίᾳ ὁ Θεὸς ἐδωρήσατό μοι τὴν
νίκην. Ἐτρῆσα ἀμέσως πρὸς τὴν μη-
τέρα μου, εἶπον αὐτῇ τὸ πᾶν, καὶ ὁ-
μοῦ μετ' αὐτῆς τὸ εἶπομεν πρὸς τὸν
Κύριον. Γνωρίζετε τὴν γλυκεῖαν εἰ-
ρήνην, τὴν πληροῦσαν τὴν ψυχὴν με-
τὰ τὴν νικηφόρον πάλῃ καὶ ἐπομέ-
νως δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ περι-
γράψω αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς. Κατελή-
φθην ὑπὸ πλήρους ἡσυχίας καὶ ἔ-
σχον τὴν πλήρη βεβαιότητα, ὅτι οὐ-
δὲν δύναται νὰ μ' ἀποχωρήσῃ τοῦ
Θεοῦ μου καὶ ἠσθάνθη ἐμαυτὴν ἑ-
τοιμὸν νὰ γνωρίσω τὸ θέλημά Του
καὶ συμμορφωθῶ πρὸς αὐτό. Ἀπὸ
τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ὁ Κύριος ἀπε-
καλύφθη εἰς ἐμὲ καὶ ἐν τῷ φωτὶ τῆς
ἀγιότητός Του εἶδον τὰ ἀπαρέσκον-
τα Αὐτῷ. Δὲν ἦτο δὲ εὐκόλον νὰ ἐγ-
καταλείψω ταῦτα, ἀλλ' ἐνόσω ἀπέ-

βλεπον πρὸς Αὐτόν, ἐνόσω ἐνεπι-
στευόμην Αὐτῷ, ἐπραττεν Οὗτος μό-
νος Του τὸ πᾶν. — Ἦδη ὁ Κύ-
ριος μὲ ἱκανοποιεῖ πλήρως καὶ ἐπα-
ναπαύομαι ἐπ' Αὐτοῦ, « Ὅστις εἶνε
ἡ πηγὴ πάσης δυνάμεως καὶ πάσης
ἀληθινῆς χαρᾶς ».

Εἶθε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ ἐ-
νεργήσῃ παρομοίως ἐπὶ ἐκείνων, αἴ-
τινες θὰ ἀναγνώσωσι τὰς γραμμάς
ταύτας. — Μὴ ἀπελπίζητε ἐὰν εἰσθε
ἄθυμοι, μελαγχολικαί, σκυθρωπαί,
πείσιμονες, ἰσχυρογνώμονες, κακαί.
— Τοιοῦτοι εἴμεθα φύσει πάντες καὶ
τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν πραγμα-
τικὴν ζωὴν εἶνε νὰ μάθωμεν νὰ γνω-
ρίζωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς. — Ὅφείλετε
νὰ εὐγνωμονήτε, διότι ὁ Θεὸς ἀπο-
καλύπτων ὑμῖν τὸ ὅτι εἰσθε ἤρξατο
ὑπὲρ ὑμῶν καλὸν ἔργον, ὅπερ θὰ
ἀποτελειώσῃ ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ εὐδοκή-
σῃ. — Ἀλλὰ μὴ μένητε ἐκεῖ μετὰ-
βητε πρὸς τὸν ζῶντα Σωτῆρα καὶ
ἐξ ὅλης καρδίας παραδοθήτε Αὐτῷ
ἵνα καταστῇ Οὗτος δι' ὑμᾶς πᾶν ὅτι
ἔμαθεν ὑμᾶς νὰ ἐπιποθήτε νὰ εἰσθε
καὶ ἐνώπιον Αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων.

† Ὁ Τράλλων ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Αἰθριον Κυριακὴν 4 Σεπτεμβρίου, οἱ ἱεροκη-
ρυκτοὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀδελφότητος « Ἐθ-
σεβίας » θὰ κηρύξωσιν ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἱερολογ. κ. Γε. Ὁρφανίδης ἐν τῷ ἰ.
ναφ ἁγ. Τρύφωνος.

Ὁ ἑλλογ. κ. Π. Κατιναβάκης ἐν τῷ ἰ.
ναφ Κοκάριαλι.

Ὁ ἑλλογ. κ. Γ. Πασχάλης ἐν τῷ ἰ. ναφ
Λυγριᾶς.

Ὁ ἑλλογ. κ. Ν. Γραΐνας (ὁπότροφος
τῆς « Ἐθσεβίας ») π. μ. ἐν τῷ ἰ. ναφ Φα-
σουλᾶ.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΕΠΙΓΕΙΟΣ, ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΟΥΡΑΝΙΟΣ ( )

Ματθαίου Κεφ. 5'. στίχ. 19—24.
Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς... οὐ δύνασθε Θεῶ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ.

Διδάξας ὁ Κύριος, ὅτι εἴτε τὴν ἔλεημοσύνην ἀσκει, εἴτε προσεύχεται, εἴτε γηστεύει, εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφείλει γὰ ἀφορᾶ ὁ πιστός, ἀλλ' ἢ εἰς τὴν ἐφέλικυσιν τοῦ ἐπαίνου καὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας μόνου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν τῷ κρυπτῷ βλέποντος· διδάξας ἐπίσης, ὅτι πρῶτον καὶ κύριον αἴτημα τῆς προσευχῆς τοῦ πιστοῦ ὀφείλει γὰ εἶναι ὁ ἁγιασμός τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ ἔλευσις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, κατηύθυνεν οὕτω τὸ νοερόν ὄμμα καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἀπέτρεψεν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν γηίνων. Τὴν ἔννοιαν ταύτην τῆς ἀπὸ τῶν γηίνων ἀποσπάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Θεὸν ὀλη ψυχῆ ὁσιότης ἀναπτύσσουσι καὶ αἰτιολογοῦσιν οἱ στίχοι 19—34.

Ὅτι οὐ μόνον παρὰ τῷ πιστῷ, ἀλλὰ καὶ παρὰ παντὶ καθόλου θρησκευόντι ἀνθρώπῳ, ἀποτρέπει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δεσμεύει καὶ προσηλοῖ εἰς τὴν γῆν· ἀντιτίθεται εἰς τὴν συμμόρφωσιν

πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπαγορεύει τὴν εἰς τὰς ἀντιθέους εἰσηγήσεις τοῦ πονηροῦ ὑποχώρησιν· ὅ,τι διασπᾷ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ ἐγείρει ἀνδροφόνον χεῖρα κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ· ὅ,τι ἐνὶ λόγῳ καταπατεῖ πᾶν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον, τοῦτο εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὸ ὑλικὸν συμφέρον, ἢ ἀκόρεστος καὶ πλεονεκτικὴ τάσις πρὸς πλουτισμόν, πρὸς ἄθροισιν οἰωνδήποτε καὶ ὁσωνδήποτε ἐπιγείων θησαυρῶν.

Τὴν τοσοῦτω ὀλεθρίαν ταύτην τάσιν ῥητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἀπαγορεύει τῷ πιστῷ ὁ αὐθεντικὸς τοῦ Κυρίου λόγος, **μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς, ἐπὶ τῆς γῆς** προσάγων μὲν ὡς λόγον καὶ τὸ τοῖς πᾶσι προσπίπτον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοὺς πάντας πείθον ἐφήμερον, καὶ πολυλάκεις ἤμισα ἀσφαλὲς τοῦ ἐπιγείου πλούτου—ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐργοῖς· ἀφθαρτον καὶ αἰδίδιον ἀμοιβήν,—ἰδίᾳ δ' ὅμως τείνων εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἰδέας τῆς διὰ τῆς φιλοκτημοσύνης καὶ φιλοπλουτίας ἀποσπάσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. **Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.**

(*) Ἐξ ἀνεκδότου ἑρμηνείας εἰς τὴν ἐπὶ ὄρους ὀμιλίαν τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῇ πολ-
λαχῶς καὶ πο-
λυτρόπως ἐκδη-
λουμένη ἐνεργεί-
α τοῦ ἀνθρώ-
που, ἐν ταῖς
παντοίαις ἐπὶ
μέρους πράξε-
σιν αὐτοῦ, ἐκ-
τὸς τῶν ἀμεσω-
τέρων ἀφορ-
μῶν καὶ ἐλα-
τηρίων, αἰσθη-
τῶν πολλάκις
καὶ καταλη-
πτῶν, λανθάνου-
σιν ἀπωτέ-
ρω ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον αἷτια
καὶ ἀφορμαί,
γενικώτεροι ἀρ-
χαὶ καὶ θεμελι-
ωδέστερα αἰ-
σθήματα, ἅτι-
να ὑπόκεινται
ὡς οἱ κίριοι
μοχλοὶ τῆς κα-
θόλου πολιτεί-
ας τοῦ ἀνθρώ-
που. Φανερὸν
ὀπόσῃν σημα-
σίαν καὶ οπου-
δαιότητα κέκτη-
ται ἡ τῶν θεμε-
λιωδῶν τούτων
αἰσθημάτων,
τῶν διεπόντων
τὴν ἐκάστου ψυ-
χὴν, διακρινό-

Τὴν τρίτην τῆς δημιουργίας ἡμέραν ἡ γῆ ἀποβάλλει τὴν πέν-
θιμον καὶ ὑγρὰν αὐτῆς περιβολὴν τῇ λόφῃ τοῦ Δημιουργοῦ, ὡς
λέγει ἡ Γραφή: «καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρα-
νοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὠφθη ἡ ξηρὰ» καὶ προικι-
σθεῖσα διὰ παραγωγικῆς δυνάμεως περιβάλλεται διὰ τῆς βλα-
στήσεως παντοειδῶν φυτῶν καὶ δένδρων τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ
χαρίσσαν αὐτῆς στολὴν, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἄλλιν ἡ Γραφή λέγου-
σα: «Καὶ ἐξῆνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κα-
τὰ γένος καὶ καθ' ἑμοιότητα καὶ ἕλλον κάρπιμον ποιοῦν κερ-
πόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς». Ἰπὸ
τὴν νέαν ταύτην μορφήν παριστᾷ τὴν γῆν ἡ σφαῖρα, τὴν ἐποίη-
σεν ὁ μεταξὺ δύο ἄλλων ἰστάμενος ἄγγελος κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας ἐν
τῇ α'. εἰκόνι. Ἡ δὲ ἐν τῇ παρακειμένη εἰκόνι σφαῖρα, ἣν κρα-
τεῖ τέταρτος ἄγγελος μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων παριστᾷ τὸν θόλον
τοῦ οὐρανοῦ τὴν μὲν ἡμέραν καταλαμπόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου,
τὴν δὲ νύκτα φωτισόμενον ὑπὸ τῆς σελήνης καὶ καταυγαζόμε-
νον ὑπὸ τῶν ἀστέρων, ἅτινα τῇ λόφῃ τοῦ Θεοῦ ἦλθον εἰς τὸ εἶ-
ναι κατὰ τὴν τετάρτην τῆς δημιουργίας ἡμέραν ὡς λέγει ἡ Ἀ-
γία Γραφή.

νισίς τε καὶ ῥύθμισις. Ταῦτα κατὰ τὴν παρομοίωσιν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἐπέχουσιν ἐν τῇ ἐπὶ μέρους ζωῇ καὶ πολιτείᾳ τοῦ ἀνθρώπου τὴν θέσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐν τῷ σώματι. Ἐκ τῆς ὑγείας καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐκ τῆς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἀπλό-
τητος αὐτοῦ, ἐξαρτᾶται ἢ ἐν τῷ φω-
τὶ ἁρμοδία εἰς τὸν σκοπὸν ἐκάστου κίνησις τῶν ἐπὶ μέρους μελῶν τοῦ σώματος, καταναζομένου ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὡς ὑπὸ λαμπροῦ τινος λύχνου.

Ἐκ τῆς ὑγείας καὶ τῆς κανονικῆς ὁπῆς καὶ κατευθύνσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, τῆς καρδίας, καὶ ἐκ τῆς κατ' ἀκολουθίαν ἐπικρατήσεως ἐν τῇ ψυχῇ τῶν προσηκόντων θεμελιωδῶν αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων ἐξαρτᾶται ἢ κανονικῇ, σύμφωνος πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐθὺ πρὸς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν αὐτῆς ἄγουσα πολιτεία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἵοσηρὰ κατάστασις τοῦ τε ὀργάνου τῆς αἰσθητῆς δράσεως, καὶ τοῦ τῆς ἀοράτου καὶ πνευματικῆς, διακυβεύει τὴν ὑγείαν τοῦ ὅλου, ἄγει ἀμφοτέρω, τὴν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, εἰς τὸν ὄλεθρον, κατὰ μείζονα δὲ λόγον τὴν ψυχὴν, ἅτε μόνην τὴν αἰσθησὶν ταύτην κεκτημένην, καὶ διὰ ταύτης, ὡς εἰπεῖν, ἀναπληροῦσαν πάσας τὰς λοιπὰς. **Νοσηρὰν δὲ κατάστασιν, αὐτὸ τοῦτο πῆρωσιν καὶ τύφλωσιν τοῦ νοεροῦ τῆς ψυχῆς ὀφθαλμοῦ, ἄλλοσε, καὶ δὴ ἀντιθε-
τως, κατὰ κρημνῶν — κατευθύνοντος**

τὸν ἀνθρώπον, ἢ ὅπου φύσει καὶ ἀπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ προορισμοῦ ὀφείλει οὕτως νὰ κατευθύνηται καὶ τείνη, **ἀποτελεῖ ἢ εἰς τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς προσκόλλησις, ἢ ἀτενῆς τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας εἰς αὐτοὺς προσήλωσις.**

Τηλικαύτη εἶνε ἡ προσήλωσις καὶ ὀλοκληρωτικῇ ἀπορρόφησις πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸς τὸν πλοῦτον ἐπιτοημένου, ὥστε νὰ διατελῇ οὕτως κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἐν καταστάσει ἀργυρωνήτου δούλου, τελείως ὑπέικοντος καὶ ἐξαρτωμένου ἐκ τῶν νευμάτων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ· ἐν καταστάσει δούλου, προσκειμένου ἐνί τινι δεσπότῃ, καὶ οὐ μόνον ἀδιαφόρως ἔχοντος πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον τυχὸν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ δυσμενῶς πρὸς αὐτὸν διατιθεμένου. Ἐπιπλέον ὁ πλοῦτος διὰ τὸν εἰς αὐτὸν προσηλωμένον καταλαμβάνει αὐτὸ τοῦτο τὴν θέσιν Θεοῦ, τὴν θέσιν εἰδώλου (Κολ. Γ' 5'), ὅπερ κύπτει τρόπον τινὰ καὶ προσκυνεῖ οὕτως, ὃν τρόπον ὁ θεοσεβῆς κύπτει καὶ προσκυνεῖ τὸν Θεόν. Καὶ ὃν τρόπον ὁ τελευταῖος ἀνατίθησιν ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τὸν Θεόν, οὕτω ὁ χρηματολάτρης.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

II. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

(Καθηγητῆς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῆς).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τοῖς νέοις :

Εἶμαι ὑπερβέβαιος, ἀγαπητοί μου, τι ἐκ τῶν ὠριτμένων σαφῶν καὶ τελεσμένων προφητειῶν ἀναγνωρί- τήν φωνήν τοῦ Κυρίου. Τὸ ὅτι μόνον ὁ Θεὸς δύναται εἰς τὸ δι- ἀστημα τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν, νὰ προῖδη γεγονότα τοσοῦτον με- μακρυσμένα καὶ νὰ προαγγείλῃ αὐ- τὰ μετὰ τοσαύτης ἀσφαλείας καὶ βεβαιότητος. Τὰ θαύματα εἶναι μέ- στον τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς μεταχειρίζε- ται ὅπως ὁμιλήσῃ καὶ δηλώσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν θέλησίν του. Ἐὰν λ. χ. ἐδλέπετε ἄνθρωπον ἐξου- σιάζοντα καὶ θαμάζοντα τὴν φύσιν δηλαδὴ νὰ περιπατῇ ἐπὶ τῶν ὑδά- των, νὰ διδῇ τὸ φῶς εἰς τοὺς τυ- φλοὺς καὶ νὰ ἀνασταίῃ νεκροὺς, ἔ- νεν θὰ εἴχετε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀπεσταλ- μένος παρὰ τοῦ Θεοῦ. Γνωρίζετε ὅτι τοιαῦτα ἔργα εἶναι ἀνώτερα τῶν ἀν- θρωπίνων δυνάμεων καὶ ὅτι μόνον ὁ Θεὸς δύναται νὰ διακόψῃ τὸν εἰθισμένον ροὺν τῆς φύσεως. Ὁ Κύριος ἡμῶν ἐκτὸς τῶν προφητειῶν ἀπέδειξε διὰ πολλῶν αὐτοῦ θαυμά- των ὅτι ἦτο πράγματι ὁ προσδοκώ- μενος Μεσσίας. Ἀναγινώσκοντες τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον θὰ ἴδῃτε ὅτι ὁ Ἰ- ησοὺς Χριστὸς μετέβαλε τὸ ὕδωρ

εἰς οἶνον, ὅτι ἀπέδωκε τὸ φῶς εἰς τοὺς τυφλοὺς, τὴν ἀκοὴν εἰς τοὺς κωφοὺς καὶ τὴν κίνησιν εἰς τοὺς παραλυτικούς. Τὰς μᾶλλον ἀπρηχαι- εμένας ἀσθενείας τὰς ἐθεράπευεν αὐθωρεῖ, πολλάκις διὰ μιᾶς μόνης λέξεως καὶ ἐνίοτε χωρὶς νὰ πλησιά- σῃ τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀνέστησε νεκροὺς, καθησύχασε τὴν τρικυμίαν ἀπειλῶν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, ἐ- πολλαπλασίασε δύο φορές τοὺς ἄρ- τους εἰς τὴν ἔρημον ὅπως χορτάσῃ τὰ πεινασμένα πλήθη, ἅτινα τὸν ἠ- κολούθουν, ἐγένετο κατὰ βούλησιν ἄόρατος, ἐγίνωσκε τὰ μᾶλλον ἀπό- κρυφα διανοήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ προέλεγε τὰ μέλλοντα. Ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν τριῶν αὐτοῦ μαθητῶν δείξας εἰς αὐτοὺς τὴν δόξαν του καὶ τὴν θεότητά του. Παρατηρήσατε ὅτι ἔλα τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου ἐκ- τὸς ὅτι ἦσαν ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀν- θρώπους, ἦσαν ἐπίσης σημεῖα τῆς ἀγαθότητός του καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμεώς του καὶ ὅτι οὐδέποτε ἔπραξεν αὐτὰ χάριν ἐπιδείξεως ἢ συμφέροντος. Εἰς μάτην οἱ Φαρι- σαῖοι ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ νὰ κάμῃ σημεῖα εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς μάτην ὁ Ἡρώδης ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ παρ' αὐτοῦ θαυμά τι· οὐδέποτε ὁ Κύρι-

ος ἐκανοποίησε τὴν περιέργειαν αὐτῶν, ἐνῷ ἀπεναντίας οὐδέποτε ἤρνηθη νὰ θεραπεύσῃ τοὺς ἀσθενεῖς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ νουθετῇ τὸν λαόν. Καὶ ἦλθε ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ· προσήλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς καὶ ἐτέρους πολλοὺς καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἑθεράπευσεν αὐτοὺς ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας καὶ τυφλοὺς βλέποντας καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ» (Ματθ. κεφ. δ' 24 ιε'—29). Σημειώσατε ἐπίσης ὅτι ἡ ὑποστατικότητα τῶν θαυμάτων τούτων εἶναι ἀναμφισβήτητος καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐπραξεν αὐτὰ ἐν κρυπτῷ καὶ παραδύστη ἄλλὰ δημοσίως ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἀπέναντι ὀλοκλήρου λαοῦ. Ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου ἐγένετο ἐν Βηθανίᾳ πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων ἔμπροσθεν πολλῶν μαρτύρων, ἡ θεραπεία τοῦ πρὸ τριάκοντα ὀκτῶ ἐτῶν πάσχοντος παραλυτικοῦ, ἡ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ συνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα τὸ τελευταῖον μάλιστα τοῦτο θαῦμα ἐπροξένησε τόσῃ ἐκπληξίῃ καὶ θαυμασμόν ὥστε οἱ ἄρχοντες τῆς Συναγωγῆς ἐταράχθησαν σφόδρα καὶ ἐζήτησαν πόλλας πληροφορίας παρὰ τοῦ τυφλοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ, ἀλλὰ αἱ ἔρευναι αὐτῶν δὲν ἐχρησίμευσαν εἰς ἄλλο τι παρὰ νὰ ἐπιβε-

βαιώσωσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ θαύματος καὶ προσθέσωσι περισσοτέραν αἰγλήν εἰς αὐτό. Ἐάν ποτε ὁ Κύριος ἐπραξέ μερικά θαύματα εἰς τὴν ἔρημον ἐπραξέ τοῦτο ἐπὶ παρουσίᾳ πέντε ἢ ἐπτὰ χιλιάδων ἀνθρώπων, τὸ πλεῖστον ὅμως τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἔγειναν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Φαρισαίων καὶ νομοδιδασκάλων οἵτινες ἦσαν οἱ ἀσπονδότεροι αὐτοῦ ἐχθροὶ καὶ ἐπειδὴ ἦσαν καταφανῆ δὲν ἠρνήθησαν αὐτὰ ἀλλὰ διαρρήδη ὡμολόγησαν καὶ ἔλεγον· «Τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ, ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν». Παρορμηθέντες ὅθεν ἐκ τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ φθόνου κινούμενοι συνεβουλεύοντο ἔκτοτε ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν. Ἐξ ἄλλου τὰ θαύματα ταῦτα ἐπεβεβαιώθησαν ὑπὸ αὐτοπτῶν μαρτύρων οἵτινες ἐπεσφράγισαν τὴν μαρτυρίαν ταύτην διὰ τοῦ αἵματός των. Ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀγνότης διαλάμπουσιν εἰς τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια καὶ ἐκ τῆς διηγήσεως τῶν θαυμάτων θὰ ἐνοήσῃς, ἀγαπητέ μου, τὸν χαρακτήρα, τὸ ἦθος καὶ τὸν τόνον τῆς ἀληθείας. Τὰ θαύματα ταῦτα ἐπέστρεψαν πολλοὺς Ἑβραίους οἵτινες ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ὁμολογήσουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο πράγματι ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ δηλαδὴ ὁ Μεσσίας. Καὶ σήμερον ὁ Κύριος ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπία καὶ εὐσπλαγχνία κάμνει πολλὰ θαύματα ἀλλ' ἐπειδὴ εἰμεθα ἀχάριστοι καὶ ἀκατήχητοι οὐ-

τε τὰ πιστεύομεν οὔτε τὰ κηρύττομεν. Συμπεραίνοντες ὅθεν λέγομεν ὅτι τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦσαν πολυάριθμα καὶ τηλεφανῆ ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι αὐτὸς ἦτο πράγματι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ λαὸς πλήρης θαυμασμοῦ ἔλεγεν ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ἡμῶν ὄχι μόνον πολλὰ θαύματα ἐ-

ποίησεν ἀλλὰ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα αὐτοῦ μαθητὰς ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἐπὶ πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Καὶ τῶ ὄντι οἱ μαθηταὶ ἀκολουθοῦντες τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐξετέλεσαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ κηρύγματος αὐτῶν πολλὰ θαύματα, ἅτινα ἐπέφερον λαμπρὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐστερέωσαν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν. A. K.

Ο ΩΚΕΑΝΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Περίλυπος ἡ ἀνθρωπότης φαίνεται ἰσταμένη ἐπὶ ἀμμώδους παραλί-
ας ἀπεράντου θαλάσσης, πέραν τῆς ὁποίας ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς βυθίζεται εἰς τὸ ἄπειρον εὐρίσκεται γῆ μυστηριώδης καὶ σιωπηλὴ καθ' ὅλα δὲ ἄγνωστος εἰς τοὺς βροτούς.

Βλέπομεν βυθιζομένους εἰς τὸ ἀχανὲς λευκοὺς ἰστοὺς πλοίων κομιζόντων εἰς τὴν μυστηριώδη ταύτην γῆν προσφιλεῖς ὑπάρξεις μεθ' ὧν ἐγνωρίσθημεν, ἃς ἠγαπήσαμεν καὶ μεθ' ὧν καθ' ὅλον τὸν βίον μας συνεδέθημεν. Ταχέως ἡ τελευταία σκιὰ ἐξαλείφεται ἐκ τῆς ἡμετέρας φαντασίας ὁ δὲ ἀνήμερος ὠκεανὸς μᾶς ἐμβάλλει εἰς μελαγχολίαν μὴ βλέποντας τὰ πλοῖα ἐπανακάμπτοντα καὶ κομίζοντα εἰδήσεις τῶν προσφιλῶν ἐκείνων ὑπάρξεων, αἵτινες ἐκκληρώ-

σασαι ἢ μὴ τὴν ἐν τῇ γῆν ταύτῃ σφαῖρα ἀνθρωπίνην ἀποστολήν των, μετέβησαν πλήρεις ἐλπίδων πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ μυστηρίου τῆς ἀνθρωπότητος.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας εὐρίσκεται πέραν τοῦ εὐρέος ὠκεανοῦ τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας, καὶ ὁ Θεὸς πρὸς ὃν στρέφομεν τὰς ἐλπίδας μας ἐνεφύττευσεν εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὰς βαθεῖας καὶ ἀκαταλήπτους πεποιθήσεις τῆς αἰωνιότητος.

Βέβαιοι εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὴν φύσειπλαχνίαν Του, ἃς ἐγκαταλείψομεν εἰς τὴν ἀμμώδη τοῦ βίου παραλίαν πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν καὶ καθαροὶ ἐκ τοῦ ἥυπου τῆς ἁμαρτίας ἃς διασχίσωμεν ὅταν κληθῶμεν τὸν ἀπεράντον τοῦτον Ὠκεανόν, βέβαιοι ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς λιμένα ἀσφαλῆ, ἔνθα μακρὰν πάσης ἀνθρωπίνης ἀτελείας βασιλεύει ἡ ἀπόλυτος δικαιοσύνη, ἡ ζωὴ, ἡ ἀ-

λήθεια καὶ τὸ φῶς· τότε δὲ καὶ μόνον θὰ γνωρίσωμεν τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου ἢ ἐπὶ τῆς γῆς μνήμη θὰ εἶναι πολὺτιμος δι' ἡμᾶς ἀφορμὴ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Θεόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ

SCHMID

Ο ΕΛΕΗΜΩΝ ΚΗΠΟΥΡΟΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

Γέρον καὶ τίμιος κηπουρὸς ἔκαμνε πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς. Διάφορα μικρὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῆ πρὸς τέρψιν του, τὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες τῷ ἐζήτουν βοήθειαν.

Μετὰ πᾶσαν τοιαύτην ἀγαθοεργὸν πράξιν του συνήθιζε νὰ λέγῃ : « Ἀκόμη ἔν μῆλον ἐρρίφθη ὑπεράνω τοῦ φράκτου ». Μίαν ἡμέραν κάποιος φίλος του τὸν ἠρώτησε τί ἐσημαινεν ἡ φράσις αὕτη.

« Ἡμέραν τινά, ἀπήντησεν ὁ κηπουρὸς, προσεκάλεσα μερικὰ παιδία εἰς τὸν κῆπόν μου καὶ ἐπέτρεψα εἰς αὐτὰ νὰ φάγωσιν ὅσα μῆλα ἤθελον ἀπὸ τὰς μηλέας τοῦ κήπου ἀπαγορευῶν εἰς αὐτὰ νὰ θέσωσι καὶ εἰς τὰ θυλάκιά των. Ἐν ἓκ τῶν παιδίων, ἀφ' οὗ ἔφαγεν, ἔρριψε καὶ τινὰ μῆλα ἔξω, ὑπεράνω τοῦ φράκτου, διὰ νὰ τὰ λάβῃ ὅταν ἐξέλθῃ. Ἡ πονηρία αὕτη τοῦ μικροῦ παιδίου μοὶ ἔδωκεν ἔν διδακτικὸν μάθημα. Ἐσκέφθην, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέ-

βη μὲ τὰ παιδία εἰς τὸν κῆπόν μου συμβαίνει πολὺ συχνὰ καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπολαμβάνομεν τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου χωρὶς νὰ συναποφέρωμέν τι μετὰ θάνατον· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δίδομεν εἰς τοὺς πτωχοὺς, τὸ δίδομεν τρόπον τινὰ ὑπεράνω τοῦ φράκτου τοῦ κόσμου τούτου, διὰ νὰ τὸ ἐπανεύρωμεν εἰς τὴν αἰωνιότητα ».

Π. Κ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «Ι. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ»

Παρακαλοῦμεν τοὺς μὴ πληρώσαντας εἰσέτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν φίλους συνδρομητὰς τοῦ «Ι. Πολυκάρπου» ὅπως, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπερόγκους δαπάνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλεται ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν, προθυμοποιηθῶσι νὰ καταβάλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν θέλουσι δὲ τοιοῦτοτρόπως ὑποβοηθήσῃ λίαν ἡμᾶς εἰς τὸ ἐπίμοχθόν μας ἔργον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δηλοῦμεν ὅτι πᾶς συνδρομητὴς πληρωῶνων τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ, ὀφείλει κατὰ τὴν τάξιν νὰ λαμβάνῃ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ. Διὰ πληρωμὰς συνδρομῶν ἀνευ ἀποδείξεων, οὐδεμίαν εὐθύνην φέρομεν.

Η ΑΝΕΙΔΙΚΡΙΝΗΣ ΦΙΛΙΑ

Ἡ φιλία εἶνε μέγα ἀγαθὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει ἐν τῇ ζωῇ ἀνάγκην βοήθειας καὶ παρηγορίας. Ἡ φιλία, δεῖγμα εὐγενοῦς καὶ ἀγαθῆς καρδίας, συσφιγγει δύο ψυχὰς καὶ ἀναπτύσσει τὰ ὠραιότατα τῶν αἰσθημάτων. Διὰ τοῦτο εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος χωρὶς φίλων, διότι εἶνε καὶ ἔμφυτον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ νὰ ἔχη κοινωνίαν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἐκφραζῇ τὰ κατακλύζοντα τὴν καρδίαν του αἰσθήματα χαρᾶς ἢ λύπης. Οὐδὲν ἄρα ὠραιότερον καὶ ὠφελιμότερον τοῦ ἀληθοῦς καὶ εἰλικρινοῦς φίλου. Ὁρθῶς δὲ ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀνιάλλαγμα οὐδὲν τῶν ὄντων, οὐδέ τις σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ· φίλος πιστὸς σκέπη κραταιὰ καὶ ὁ εὐρὼν αὐτὸν εὖρε θησαυρόν». Δυστυχῶς ὅμως ἐν παντὶ χρόνῳ, οἱ φίλοι δὲν εἶνε εἰλικρινεῖς· ὑπάρχουσι καὶ κίβδηλοι, οἵτινες ἐκμεταλεύονται τὴν φιλίαν καὶ ἀποβαίνουνουσι μέγιστοι ἐχθροὶ, προξενοῦντες πολλὰς καὶ ποικίλας βλάβας. Naί· ὁ φαινομενικῶς εἰλικρινῆς φίλος ἀποβάλλει τὴν δορὰν τοῦ προβάτου ἀποβαίνων λῦκος ἄγριος, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ φιλουμένου· ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά του φίλου καὶ διασπείρει πανταχοῦ διαβολάς,

συκοφαντίας, οὕτω δὲ ἀποβαίνει πιστευτὸς εἰς τοὺς ἄλλους, οἵτινες γνωρίζουσι τὰς προτέρας στενὰς σχέσεις. Ἡ τοιαύτη ἀνειλικρινῆς φιλία εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς διαφθορᾶς τῆς ψυχῆς. Οἱ ἀκόλαστοι τὴν γνώμην, λέγει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος, μέχρι μὲν ἐν στόματι αὐτῶν τὰ σιτία τυγχάνει, εὐφημοῦσι, κολακεύουσιν, ὑπερθानμάζουσιν, ὀλίγον δὲ τῆς τραπέζης ὑπερταθείσης, ὥσπερ τισὶ λίθοις, τοῖς λόγοις, ταῖς βλασφημίαις βιάλλουσι, ὃν πρὸ βραχέος Ἰσα Θεῷ διὰ τὴν ἡδονὴν προσεκύνουσι». Εἶνε δὲ δύσκολον νὰ γνωρίσῃ τις τοὺς εἰλικρινεῖς φίλους, διότι δυστυχῶς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπεμακρύνθησαν τοῦ Θεοῦ, ὅςτις εἶνε ἡ ἀείρορος πηγὴ τῆς ἀγάπης καὶ ἀγαθότητος. Ὅπου ἡ ζωσα καὶ ἀληθὴς χριστιανικὴ πίστις δὲν θερμαίνει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ὁ φθόνος, τὸ μῖσος, τὸ ψεῖδος, ἡ ὑποκρισία. Οὕτω δὲ οἱ χαρακτηῆρες ἀποβαίνουνουσι κίβδηλοι καὶ ὑπὸ τὴν φαινομένην φιλίαν κρύπτονται οἱ ὑποκριταί, οἱ κεκοιμημένοι τάφοι. Οἱ τοιοῦτοι ἥμιστα μεριμνῶσι περὶ τῆς τιμῆς τοῦ φίλου ἢ τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ συμφέροντος, εἶνε δὲ χειρότεροι τῶν ἐχθρῶν, διότι παρ' αὐτῶν φυλάσσεται τις, ἐν φπαρὰ τῶν φίλων, εἰς οὓς ἔχει ἔμπι-

στοσύνην, δὲν φυλάσσεται· «τοῖς δὲ φίλοις ἀνερωγμένοι εἰσι καὶ γίνονται σφαλεροὶ καὶ εὐεπιβούλευτοι», ὡς λέγει τις τῶν ἀρχαίων σοφῶν.

Πολλοὶ τῶν τε θύραθεν καὶ τῶν ἔσω συγγραφέων ὁμιλοῦσι περὶ τῶν κибδῆλων ἢ ἀνελικρινῶν φίλων καὶ δὴ καὶ προτρέπουσι ν' ἀπέχωσιν αὐτῶν «φεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν, λέγει ὁ σεμνὸς Πλούταρχος, ὧν ἀμφίβολος ἢ διάθεσις». Ὁ φρόνιμος ἀνθρώπος ὀφείλει νὰ μὴ συνάπτῃ εὐκόλως φίλους καὶ δὴ νὰ λέγῃ τ' ἀπόρητα τῆς ψυχῆς του, διότι ἴσως καὶ ἀποβῶσι βλάβης πρόξενοι. Ὁρθῶς λέγει πού ὁ Σωκράτης «τὸ φιλεῖν ἀκαίρως ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν». Πρέπει ὁ φρόνιμος ἀνθρώπος νὰ εὐρίσκη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀληθεῖς χριστιανούς, ἐκείνους οἵτινες ἔχουσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ φόβον Θεοῦ, διότι αὐτοὶ εἶνε καὶ εἰλικρινεῖς καὶ τίμοι· «ὡσπερ οἶνος κινῶται τοῖς τῶν πινόντων τρόποις οὕτω καὶ φιλία τοῖς τῶν χρωμένων ἡθεσι», λέγει ὁ Δημοσθένης. Τὸ δὲ σπουδαιότατον εἶνε ὅτι ἡ εἰλικρινῆς καὶ γνησία φιλία δοκιμάζεται διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῶν ἀτυχημάτων, ὃν τρόπον καὶ ὁ χρυσὸς δοκιμάζεται διὰ τοῦ πυρός· «δοκιμάζε τοὺς φίλους ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας· τὸ γὰρ χρυσίον ἐν πυρὶ δοκιμάζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις γινώσκομεν», λέγει ὁ Ἰσοκράτης.

Εὐτυχὴς ὁ ἔχων φίλους πιστούς, εἰλικρινεῖς, οἵτινες εἶνε πολυτιμότεροι τῶν πολυτίμων θησαυρῶν, διότι ἐν ταῖς ἀτυχίαις τῆς πολυκυμάντου ζωῆς ἐπέρχονται βοηθοὶ καὶ ἀντιλήπτορες. Δυστυχὴς ὁ μὴ ἔχων φίλους καὶ δυστυχέστατος ὁ ἔχων φίλους κибδῆλους, ἀνελικρινεῖς, ὑποκριτὰς.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ Ι. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ
(Ἱεροκήρυξ).

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Σεβασμ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. κ. Ἱερόθεον (Σιάτιστα). Συναλλαγματικὴν ἀντιπροσωπεύουσαν ἀντίτιμον ἕνδεκα συνδρομῶν ἐλάβομεν. Θερμοτάτας εὐχαριστίας. — **Δημοσθένην Παπᾶ Ἀργυρίου (Ἀδριανούπολιν).** Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πρὸς τὸν «Ι. Π.» κολακευτικὰς ἐκφράσεις σας. Συνεμορφώθημεν ὀδηγίαις ὑμῶν. — **Πανσο. Πρωτοσύγκελλον κ. Ἱερόθεον (Σιάτιστα)** ἐνεγράψαμεν νέον συνδρομητὴν καὶ εὐχαριστοῦμεν.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

**Δι' ἐγγραφὴν ἀπόρρον
εἰς τὸν «Ι. Πολύκαρπον».**

Α'. Παρέχοντος τοῦ Μεγατίμου Κυρίου Περικλέους Λουκᾶ.

Συστάσει τοῦ ἔλλογ. κ. Α. Κουρνιακτοῦ, Ἱεροκήρυκος :

Εἰς πτωχὸν ὑπάλληλον ἐν Ἀγ. Αἰκκατερίνῃ σῶμ. 1.

Συστάσει τοῦ ἔλλογ. κ. Ἱορᾶ. Κουζινοπούλου, διδασκάλου ἐν Μπουναρμπασίφ, εἰς δύο πτωχοὺς ἐκείσε σῶμ. 2.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ο ΕΡΜΗΣ.